

paikus, kus metsas, ollid terived karjad, mis kaitsmatta jänud, troppi lõnud ja talvel heinaladdudest ja kuhjadest omma toito leidnud ja kauniste siggind ja fossunud. Mis noukaimat suggu innimesi veel olli ülejätnud, nende pole langes suut varrandus, surnutte párrandusfest, kokko. Nüüd hakkati ka kängeste fossima ja pari minnema. Sedda ka kirrifikoramatudest nähha. Tallinna Rigoosla kirriko ramatuist loeme, et aastal párrast katko agga monne páwa aeges 80 pari on laulatud. Marahivaga olli sesamma luggu. Wirroma Kadrina kirriko jures, kus meie páiwil, kui paljo fossimist on, 80 ehk 90 pari aastas laulataks, pandi aastal katko járrele 144 pari kokko, ja nenda ülle Ma keikis paikus, seddamöda kuida kihhelkonnad suremad on ehk wáhhemad ja kuida innimesi alles hinges olli.

Wenne wallitsus näitis kohhe omma armu üles made wasto, mis södda, nálg ja katk 10 aastat járgi wággia olli árrawaerwanud ja innimestest laggedaks teinud. Moisad, mis Rootsi funningad ennese pole ollid kisku-

nud, anti jálle nendele taggasi, kelle emeste ehk kelle wannematte ja fou párrised nemmadi wannasti vlnud; kroon maiküd pandi allamale; wennewallitsejad ei wótnud ka mitte hingene. Krutid, kumpi jálle meie páiwil ni paljo innimesi olli peálesissand, et ilma póllo tôle kabjo tegematta, meiegi made seest sõamehhi súnnib wáljavanna. Kirrikud ehitati jálle üles, ja seati õppetajad peále; keik muud head, forrapárralised seadussed, mis sõa ja katko aial ehk ollid foggoni mahhajänud ehk seggaseks läinud, hakkati jálle ueste üleswótmä, ja mitme asja polest parrema járje peále tóftma. Kaubaaiaminne mereliinnadesi hakkas jálle prisfeste eddasí minnemä, ning üllepea liinod ja maad fossusid jálle aega mõda, ja katko, sõa ja nálsja jálzed parranesid árra.

Seddawisi olleme siis nüüd meie, ja meie wannemad, ja wannematte wannemad jo elanud 123 aastat párrast wimist katko; ning tulleb kül Jummalale süddamest tárno ja fitust anda, et temma keige se pitka aia meie male ilma wahhet piddamatta fallist rahho annud,